

با تیم هایی مملو از مصدوم، از کار افتاده، بی انگیزه و از پیش باخته به این دوره از مسابقات آسیایی اعزام شده ایم و با نگاهی به چمن ورزشگاه آزادی و نظر رونالدو در این مورد باید پذیرفت ورزش در کشورمان نفس های آخر را می کشد!

سفر توریستی برخی از ورزشکاران در بازی های آسیایی؛

اسپادانا خبر | سیدفریور موسوی

نوزدهمین دوره بازی های آسیایی از چندی پیش در شهر هانگژو چین شروع شد و کاروان اعزامی ورزش کشورمان نیز به این رقابت ها اعزام گردیدند.

کاروان ۴۸۰ نفره کشورمان که ۴۷ نفر آن را مسئولان و مدیران وزارت ورزش و جوانان، کمیته ملی المپیک، کادر مالی، کادر سرپرستی و کادر پزشکی تشکیل می دادند از هفته گذشته و به تناوب وارد دهکده بازی ها در شهر زیبای هانگژو چین شده و در محل خود مستقر شدند! اینها همه به يك طرف اما نتایج ضعیف برخی از رشته های ورزشی که با سرمایه گذاری های فراوان به این مسابقات اعزام گردیدند از طرف دیگر جالب توجه بوده و بیشتر این ذهنیت را در مردم ورزش دوست کشورمان تداعی میکند که شاید ایشان بعنوان توریست به این مسابقات اعزام شده اند!

از سوی دیگر گزارشگران و مجریان برنامه های ورزشی شبکه ی تخصصی ورزش و شبکه سه سیما حرص بینندگان اندک آنها را نیز در آورده است به عنوان مثال در پخش زنده مسابقات تیراندازی که موفق به کسب مقام های درخورتوجه ای نشدیم گزارشگر اعلام میکند ما برای تمرین این عزیزان حتی تیرهای لازم و مناسب را در اختیار نداشتیم و حتی این بچه ها از ارزانه ترین لباس مخصوص تیراندازی هم برخوردار نبوده اند! خب سؤال اینجاست به چه دلیلی ایشان اعزام شده اند؟ یا در مسابقات شنا گزارشگر دیگری میگوید:

ما امکانات برای پرگزاری اردوهای مناسب برای شنا و استخر استاندارد نداریم! در گزارش دیگری نیز عنوان می شود فلان ورزشکار با عدم آمادگی و مصدومیت به این مسابقات اعزام شده است! یا در گزارش تکواندو گزارشگر میگوید:

متأسفانه بدنش خالی کرد و این به بعد مسافت ایران تا چین برمیگردد! در گزارش شمشیر بازی هم عنوان شد زیر ساخت های این رشته و تجهیزات لازم را در اختیار نداریم! اینها یعنی اینکه با تیم هایی مملو از مصدوم، از کار افتاده، بی انگیزه و از پیش باخته به این دوره از مسابقات آسیایی اعزام شده ایم که صد البته بانگاهی به چمن ورزشگاه آزادی و نظر رونالدو در این مورد باید پذیرفت ورزش در کشورمان نفس های آخر را می کشد! وقتی یا مصدوم هستیم یا تجهیزات نداریم یا حریفان مان در رنکینگ جهانی بالاتر از ما هستند حضورمان در رقابت های اینگونه که مردم از ورزشکارانشان مدال می خواهند اما به یکباره می بینند انتظاراتشان بی خود و یا زیاده خواهی است چه لزومی دارد؟ وقتی در اکثر رشته های ورزشی به باخت عادت کرده ایم و کشورهای يك یا دومیلیون نفری از ما پیشی گرفته اند به دنبال چه هستیم!؟ کدام يك از دولتمردان فعلی دلشان برای ورزش می سوزد!؟ وقتی نوشاد عالمیان ملی پوش تنیس روی میز کشورمان میگوید ما بهترین ورزشکاران و استعداد های رشته های مختلف را در کشورمان داریم اما امکاناتمان در حد صفر است باید به حال این ورزش گریست! زمانی هم در فوتبال

و نتیجه گیری آن می گفتیم با غیرت ایرانی پیروز خواهیم شد !!! نه برادر امکانات، تجهیزات، مربیان کاربلد و زیرساخت های هر ورزشی ربطی به غیرت و تعصب ورزشکار ایرانی ندارد!

برچسب ها: [تیم ملی](#) [1]